

EL REFÚS DE NATZARET

per BRUNO MAGGIONI

El fragment del capítol sisè de Marc té una gran importància cristològica dins d'aquest evangeli: constitueix una etapa fonamental en el camí de Jesús vers l'abandó i la creu. A partir d'ara Jesús deixa l'ensenyament a les sinagogues; continuarà parlant, però, enmig del poble, lluny de l'ambient oficial.

Aquest episodi fa pensar en l'afirmació del pròleg de Joan: «Vingué a casa seva, però els seus no l'acolliren». Llegit sota aquesta perspectiva, aquest episodi va més enllà del refús d'un petit poble de la Galilea: figura el refús de tot Israel, refús que sembla acompanyar tota la història del poble de Déu. Fins i tot les motivacions d'aquest refús van més enllà de la resistència particular dels habitants de Natzaret: són les resistències de sempre, arrelades al cor de l'home. Per això aquest fragment de Marc pot afectar-nos també a nosaltres.

La primera i fonamental raó del seu refús és la invisibilitat de Déu, la seva manera de fer-se present sota les aparences comunes. Ha treballat fent de fuster, coneixem la seva mare i els seus germans; com és possible que vingui de Déu? La grandesa de Déu sembla contradir-se a si mateixa i això constitueix un escàndol: «D'on li ve tot això?».

Malgrat l'admiració per una saviesa que no s'explica per si mateixa, ells no creuen. L'escàndol no ve tant del fet que Jesús sigui un fuster, sinó *un dels nostres*, al qual tots coneixem.

Aquest refús per part dels seus no és cap sorpresa per a Jesús. La novetat seria tot el contrari: un profeta sempre és menyspreat al seu país, entre els seus parents, en la seva pròpia casa. Aquesta experiència ha acompanyat tota la història d'Israel, que troba el seu acompliment en el Fill de Déu. Sempre es vol treure d'enmig els homes de Déu, malgrat que després se'ls construeixin monuments. Déu està, però, de part dels seus profetes.

L'episodi acaba amb l'afirmació: «No hi pogué fer cap miracle». Jesús no pot fer cap miracle quan ensopega amb una incredulitat obstinada, perquè els seus miracles són la resposta a la sinceritat de l'home que cerca la veritat: no són un intent per forçar el cor de l'home. A diferència dels homes, Déu no utilitza la violència per a imposar els seus propis drets. A Natzaret Jesús cerca l'home malalt, pobre, desvalgut. Déu el cerca sempre i en tot lloc. Però els seus miracles no sempre agraden ni són ben rebuts pels homes del seu poble, de casa seva.